

РЕШЕНИЕ

№ 4778

гр. София, 12.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11118** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „Еко Партньърс България“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № 4503 от 14.10.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3-ти състав, постановено по НАХД № 10423/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 50/07.05.2024 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ за нарушение на чл.148, ал.1, т.5 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, във вр. с чл.23, ал.1 и ал.2, изр. второ, чл.24, ал.1, т.4, б. „а“, чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /НООО/, с наложена имуществена санкция в размер на 10 000.00 лева на основание чл.148, ал.2, пр.2 от Закона за управление на отпадъците.

В касационната жалба се изразява становище за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че съдът неправилно е определил предмета на правния спор, поради което се е произнесъл по несъществуващо в НП нарушение. В тази връзка е посочено, че правната квалификация на деянието в НП е по чл.148, ал.1, т.5 от ЗУО във връзка с чл.23, ал.1 и 2, изр. второ, чл. 24, ал.1, т.4, б. „а“, чл.29, ал.1 и ч във връзка с НООО.

Посочено е, че същината на правния спор е по приложението именно на чл. 24, ал.1, т.4, буква „а“ от НООО – изискването да е издадено разрешение за въвеждане в експлоатация на съоръжението от съответния компетентен орган. Независимо от това, районният съд е посочил в мотивите си, че необходимостта от въвеждане в експлоатация по чл. 24, ал.1, т.4, б „а“ не било елемент от състава на нарушението по чл.148, ал.1, т.5 от ЗУО във връзка с чл.23, ал.1 и 2, изр. второ, чл.29, ал.1 от НООО, за което дружеството било наказано, като съдът се произнесъл по така възприетия от него като правилен състав на нарушение по чл. чл.148, ал.1, т.5 от ЗУО във връзка с чл.23, ал.1 и 2, изр. второ, чл.29, ал.1 от НООО. На следващо място е посочено, че в оспореното съдебно решение не са обсъдени становищата и на двете страни по правния спор. Иска се отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него НП. Претендират се разноски. Представени са писмени бележки по делото.

По делото е постъпил писмен отговор от ответника, с което се твърди, че оспореното решение на СРС е правилно и законосъобразно. Изложени са твърдения, че пазарният дял се оповестява на тримесечие, поради което посочената дата на нарушението -31.12.2022г. е точна и коректна, като се твърди, че в настоящия случай пазарният дял на „Еко Партнърс България“ АД е публикуван на 30.09.2022г., като тримесечният срок по чл.29 ал.4 от НООО е изтекъл на 30.12.2022г., когато най-късно организацията е следвало да обхване съответен брой души население, затова и нарушението е посочено на следващия ден. Поддържа се становището, че инсталацията на площадката, предназначена за предварително третиране на отпадъци попада във втора категория на строежите съгл. чл.137 ал.1 т.2 б.„Г“ ЗУТ, видно от писмо №СТ-1214-02-982/19.06.2023г. от арх. Д. П., в качеството и на началник на ДНСК. Твърди, че нее обхванато необходимия брой население, като моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

В съдебно заседание, касаторът поддържа жалбата, представя писмени бележки и претендира разноските по делото.

Ответникът по касационната жалба – директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като счита, че същата е неоснователна и недоказана, поддържа мотивите, изложени в писмения отговор на касационната жалба и моли оспорваното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че решението на е правило и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да обоснове извод за законосъобразност на оспореното НП, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че с обжалваното НП на „ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за това, че към 31.12.2022г. за населението на общините Б., Земен, П., К. и Трън – от общо 97656

души не е осигурена надлежно въведена в експлоатация за предварително третиране на отпадъци като задължителен елемент от системата по чл.15 от ЗУО и чл.23, ал.1 от НООО, съобразно изричното изискване на чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от НООО, поради липса на издадено разрешение за ползване на инсталацията от ДНСК, находяща се на площадка в [населено място], [улица] това население не е обхванато от системата 2 за разделно събиране - нарушение на чл.148, ал.1, т.5 от Закон за управление на отпадъците /ЗУО/, вр. чл.23, ал.1 и ал.2, изр.2, чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ и чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /НООО/. НП е издадено въз основа на АУАН №1/2023г. от 10.11.2023г. и доклад с изх. №95-00-3833/23.08.2023г. от Комисия по заповед №РД-224/31.03.2023г. до министъра на околната среда и водите.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалния закон, които да накърняват правото на защита на жалбоподателя. Установено е, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи в рамките на правомощията им. По отношение на констатираното нарушение, в мотивите си, СРС е посочил, че направените в АУАН и НП констатации относно категорията, в която попада инсталацията на площадката, а от там необходимостта от въвеждането в експлоатация по чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от НООО не са елементи от състава на нарушението на чл.148, ал.1, т.5 от ЗУО, вр. чл.23, ал.1 и ал.2 и чл.29, ал.1 и ал.4 от НООО, за което дружеството е наказано. С оглед на горните правни изводи, СРС се е произнесъл по законосъобразността на така формираното от самия него нарушение по чл.148, ал.1, т.5 от ЗУО, вр. чл.23, ал.1 и ал.2 и чл.29, ал.1 и ал.4 от НООО, след като е отстранил чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от НООО от правната квалификация така на визираното в АУАН и НП нарушение.

Видно от АУАН и от НП, правната квалификация на вмененото на касатора нарушение в чл.148, ал.1, т.5 от Закон за управление на отпадъците, вр. чл.23, ал.1 и ал.2, изр.2, чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ и чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки, като в НП са изложени подробни мотиви, според които към 31.12.2022 г. /датата на нарушението/ по отношение на населението на общините Б., Земен, П., К. и Трън не е осигурена надлежно въведена в експлоатация инсталация за предварително третиране на отпадъци като задължителен елемент по чл.15 ЗУО и чл.23, ал.1 от НООО, съобразно изричното изискване на чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от НООО.

Ето защо, настоящият касационен състав приема, че в случая обжалваното решение е издадено при наличие на вътрешно противоречие в мотивите на акта. В първата част са изложени съображения и аргументация за изменение на НП, поради грешна правна квалификация, като е посочено, че „чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от НООО не е елемент от състава на нарушението“ и са изложени мотиви за правилност на нарушение по чл.148, ал.1, т.5 от Закон за управление на отпадъците, вр. чл.23, ал.1 и ал.2, изр.2, чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /премахвайки чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ от правната квалификация, посочена в НП/, като сочи, че същото било „ясно и точно“ описано в АУАН и НП. Най-накрая, СРС потвърждава НП № 50/07.05.2024 г. в цялост, следователно потвърждава наличието на нарушение с правна квалификация по чл.148, ал.1, т.5 от Закон за управление на отпадъците, вр. чл.23, ал.1 и ал.2, изр.2, чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ и чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки. Това вътрешно противоречие в мотивите на

обжалвания акт води до невъзможност да се установи волята на съда, поради което делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да се произнесе по законосъобразността на НП, изхождайки от посочената в него правна квалификация. За целта, СРС следва да отговори мотивирано на въпроса, след анализ на събраните писмени и гласни доказателства, налице ли е извършено нарушение на чл.148, ал.1, т.5 от Закон за управление на отпадъците, вр. чл.23, ал.1 и ал.2, изр.2, чл.24, ал.1, т.4, б. „а“ и чл.29, ал.1 и ал.4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки от „Еко Партньърс България“ АД, ЕИК[ЕИК].

При новото разглеждане на делото, съдът следва да взе предвид, че по отношение на броя на населението, няма спор в случая, че това обстоятелство е елемент от състава на нарушението по чл.148 ал.1 т.5 ЗУО и съдът е изложил мотиви в тази насока.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите в обжалваното решение, че с оглед разпоредбата на чл.148 ал.1 т.5 ЗУО, препращаща към чл.33 ал.1 ЗУО и чл.13 ал.1 НООО, съставът на нарушението по чл.148 ал.1 т.5 ЗУО няма отношение към чл.24 ал.1 т.4 б. „а“ от НООО.

Разпоредбата на чл.148 ал.1 т.5 ЗУО предвижда, че „наказва се с имуществена санкция организация по оползотворяване или лице по чл. 14, ал. 1, изпълняващо задълженията си индивидуално, което не изпълнява изискванията за обхванато население от системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки по чл. 33, ал. 1 и наредбата по чл. 13, ал. 1“. Буквалният прочит на посочената норма действително не я обвързва с чл.24 НООО.

Нормата на чл.33 ал.1 ЗУО, към която препраща чл.148 ал.1 т.5 ЗУО, поставя изискването за системите за разделно събиране на отпадъци по чл. 19, ал. 3, т. 6 и за разделно събиране на отпадъци от опаковки да обхващат не по-малко от 6 000 000 жители на територията на страната и задължително включват всички населени места с население, по-голямо от 5000 жители, и курортните населени места.“

Същевременно в НООО в глава Втора, раздел III, наименувана „Изисквания към системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки“, в чл.23 и следващите, са поставени изисквания към системите за разделно събиране на отпадъците, които освен всички други изисквания включват и това по чл.24 ал.1 т.4 б. „а“ НООО, а именно – „да е издадено разрешение за въвеждане в експлоатация на съоръжението от съответния компетентен орган“. В приложената административна преписка по делото е налице писмо изх. №СТ-1214-02-982/19.06.2023г. на Директора на ДНСК, че „към настоящият момент строеж „сортираща инсталация-лентов транспортър“ не е въведен в експлоатация“. В този смисъл при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе за посоченото нарушение по чл.148 ал.1 т.5 ЗУО, като вземе предвид и чл.24 ал.1 т.4 б. „а“ НООО.

Отделно от това, по делото е приложено и наказателно постановление №51/07.05.2024г., издадено от Директора на регионална инспекция по околната среда и водите-С., което е аналогично по съдържание с процесното, предмет на обсъждане в решение № 4503 от 14.10.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3-ти състав, постановено по НАХД № 10423/2024 г. Предвид направените възражения в жалбата до СРС и искането от страна на „Еко Партньърс България“ АД в съдебно заседание от 01.20.2024г. по посоченото дело пред СРС, за обединяване на делата, при новото разглеждане на настоящото производство от нов състав в СРС, съдът дължи произнасяне и в тази насока с оглед принципа *non bis in idem*.

По отношение претенциите за присъждане на разноси следва да се произнесе въззивния съд при новото разглеждане на делото.

Предвид изложеното Административен съд София – град, XVII касационен състав, на основание чл. 348, ал. 1, т. 2, от Наказателнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4503 от 14.10.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, по НАХД №10423/2024 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на указанията, изложени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: